

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 06 0 K 018727 25 Kž
Sarajevo, 10.02.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Sanele Rondić i Emira Neradina kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Armine Kopic, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.D., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog M.D., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 018727 24 K od 21.11.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.02.2026. godine, u prisustvu federalne tužiteljice Lejle Handžić-Selimović, branitelja optuženog Senada Hadžabića, advokata iz Bugojna, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog M.D., donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba branitelja optuženog M.D. se djelimično uvažava, presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 018727 24 K od 21.11.2024. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 018727 24 K od 21.11.2024. godine, optuženi M.D. oglasen je krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci. Na osnovu člana 77. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od 1 (jedne) godina, počev od dana pravosnažnosti presude, u koje vrijeme se neće uračunati vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora. Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optuženi M.D. je obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.556,64 KM, te na naknadu paušala sudu u iznosu od 150,00 KM, dok će visina preostalih troškova krivičnog postupka naknadno biti utvrđena posebnim rješenjem. Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni M.J., E.J., N.D. i A.T., su radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva upućeni na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili kantonalna tužiteljica iz Travnika (kantonalna tužiteljica) i branitelj optuženog M.D.a, advokat Senad Hadžabić iz Bugojna (branitelj optuženog).

Žalbom kantonalne tužiteljice navedena presuda se pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i preinači drugostepenu presudu na način što će optuženom izreći kaznu zatvora u dužem trajanju.

Branitelj optuženog navedenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe pobijana presuda preinači te optuženi oslobodi od optužbe, odnosno blaže kazni, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice dostavio je branitelj optuženog, s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T06 0 KTŽ 0033055 25 2 od 07.02.2025. godine, predložila da se žalba kantonalne tužiteljice uvaži, presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju, a da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u skladu sa odredbom člana 319. stav 3. ZKP FBiH, u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog M.D.a, federalna tužiteljica je izjavila da ostaje u cijelosti kod svih navoda i prijedloga iz žalbe kantonalne tužiteljice, kao i navoda iz podneska od 07.02.2025. godine. Branitelj optuženog je izložio žalbu te naglasio da ostaje kod svih navoda i prijedloga iz te žalbe, kao i navoda iz odgovora na žalbu kantonalne tužiteljice.

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, imajući u vidu i navode iz odgovora na žalbu, pa je nakon toga odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede:

Suprotno žalbenom prigovoru branitelja, da obrazloženje pobijane presude isključivo sadrži interpretaciju dokaza bez njihove suštinske analize kako to propisuje odredba člana 296. stav 2. ZKP FBiH, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud dao ocjenu dokaza na način kako to propisuje odredba člana 296. stav 2. ZKP FBiH.

Žalbeni prigovor branitelja da je sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH a što je uticalo na zakonito i pravilno donošenje presude, bez jasnog navođenja odredbe ZKP FBiH koju je sud eventualno nepravilno primjenio i obrazloženja zbog čega je nepravilno primijenjena odredba (i koja odredba) ovog zakona moglo uticati na zakonito i pravilno donošenje presude, od strane ovog suda, nije mogao biti ispitan.

Prigovor branitelja „da je stavljanjem na teret optuženom“ učinjenje krivičnog djela iz člana 336. stav 2., u vezi sa članom 333. stav 1. KZ FBiH (branitelj tvrdi da je optuženi počinio krivično djelo iz nehata, pa da mu se može staviti na teret „krivično djelo iz člana 333. stav 2., u vezi sa članom 336. stav 4. KZ FBiH“) sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) i člana 312. stav 2. ZKP FBiH, spada u domen žalbenog osnova povrede Krivičnog zakona, a ne žalbenog osnova na koji branitelj u žalbi ukazuje.

Osparavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženog je u žalbi naveo da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. S tim u vezi u žalbi je obrazloženo da je nejasno na osnovu čega sud „tvrđi“ da je optuženi bio nesposoban za vožnju jer vještak odbrane, dr. Terzić Salih (neuropsihijatar), koji je, po tvrdnji branitelja, jedini ovlašten i kompetentan da daje nalaze u vezi aloholiziranosti optuženog i njegove sposobnosti da upravlja vozilom, ni jednom rječju nije naveo da je optuženi bio nesposoban za sigurnu vožnju i da sud u istu „ravan“ dovodi ovog vještaka sa vještakom za sudsku medicinu (patolog), te da neosnovano prihvata tvrdnju vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža o nesposobnosti za vožnju optuženog, koji je izašao izvan domena svoje struke, da nije ovlašten da vještači na te okolnosti i da se nepotrebno upustio u pravna pitanja.

Ovi žalbeni navodi su osnovani.

Naime, kada je riječ o odlučnoj činjenici, postojanja očite nesposobnosti za sigurnu vožnju zbog upotrebe alkohola (za što je optuženi oglašen krivim), iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je zaključak o postojanju očite nesposobnosti za sigurnu vožnju optuženog zbog alkoholiziranosti prvostepeni sud izveo na osnovu dijela nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža o utvrđenom stepenu alkoholiziranosti optuženog (za kojeg navodi da nije bilo primjedbi) i njegovom uticaju na optuženog, odnosno njegove opće vozačke sposobnosti za sigurno upravljanje motornim vozilima (str. 9, pasus zadnji presude), pri tome cijeneći i iskaz vještaka prim. mr. sc. Salih dr. Terzić, neuropsihijatar (str. 14., pasus zadnji – dokaz odbrane), pa je na stranici 16., pasus drugi, pobijane presude, prvostepeni sud naveo: „Kako je to utvrdio vještak sudske medicine prim dr. Zdenko Cihlarž, a potvrdio i vještak Salih Terzić, kao i vještaci prometne struke, sa ovom koncentracijom alkohola u krvi optuženi je bio nesposoban za vožnju jer je sposobnost za skoncentrisanu pažnju bitno smanjena ili izgubljena (...)“.

Imajući u vidu izloženo, zaista proizilazi da su izostali razlozi iz kojih bi bilo jasno vidljivo na osnovu čega sud zaključuje da je optuženi u vrijeme nastanka ove saobraćajne nezgode bio očito nesposoban za sigurnu vožnju, kako je to branitelj u žalbi ukazao. Prvostepeni sud je uzeo u obzir i navode vještaka za sudsku medicinu, a da pri tome se nije izjasnio da li je to u domenu ovog vještaka. Osim toga, prvostepeni sud je zanemario, da zaključak o očitosti nesposobnosti za sigurnu vožnju spada u kategoriju pravnih pitanja o kojima se ne može izjašnjavati vještak, pa su njegovi zaključci u tom pogledu bez ikakvog značaja. Dakle, pitanje da li se radi o očitosti nesposobnosti za sigurnu vožnju kao zakonskom obilježju krivičnog djela Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. KZ FBiH je pravno pitanje (vidjeti rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 070-0-Kž-08-000408 od 05.02.2009. godine, objavljeno u Biltenu sudske prakse Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 1-2, januar-decembar 2009. godine, Sarajevo) koje sud rješava na osnovu konkretnih okolnosti učinjenja djela, te je pored okolnosti da je optuženi vozilom upravljao pod dejstvom alkohola, potrebno ocijeniti da li je uslijed toga njegova vožnja bitno odstupala od uobičajenog kršenja saobraćajnih propisa (činjenice i okolnosti koje bi se odnosile na vanjske manifestacije u vožnji optuženog, pri tome sud može uzeti u obzir nalaz i mišljenje vještaka koje sadrži ocjenu o činjenicama). O svemu navedenom sud je dužan dati jasne razloge. Kako u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o postojanja očite nesposobnosti za sigurnu vožnju zbog upotrebe alkohola, kao odlučnoj činjenici, to je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Žalbom branitelja se ukazuje i na izostanak razloga o odlučnim činjenicama u pogledu propusta drugog učesnika u saobraćaju (da je vozio pod dugim svjetlima na dijelu puta gdje se trebao kretati pod kratkim svjetlima, brzini kretanja vozila, mjestu kontakta vozila i dr.), međutim, iz obrazloženja žalbe je vidljivo da se branitelj bavi razlozima koje je dao sud i da žalbenim prigovorima ustvari osporava utvrđenja prvostepenog suda, a što predstavlja žalbeni osnov pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Budući da je iz navedenih razloga utvrđeno da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, to je ovaj sud na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kako je pobijana presuda uvažavanjem žalbe branitelja optuženog ukinuta zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, to se ovaj sud nije upuštao u ocjenu žalbenih prigovora branitelja koji se odnose na ostale žalbene osnove, kao i žalbenih prigovora kantonalne tužiteljice kojim osporava pobijanu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, ponoviti sve do sada provedene dokaze, izvesti i druge dokaze za kojima se ukaže potreba, pa će, nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih činjenica i dokaza, donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničarka
Armina Kopic, s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija, s.r.